

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25856/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хацића, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе таксеног обвезника MD&AD Consulting d.o.o. Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 343/24 од 04.11.2024. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 343/24 од 04.11.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 343/24 од 04.11.2024. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Врању П 2818/22 од 19.02.2024. године, ставом првим изреке, наложено је Народној банци Србије – Одељењу Крагујевцу, да блокира рачун таксеног обвезника, ближе наведен у изреци, за износ од 1.900,00 динара на име таксе за тужбу, 950,00 динара на име таксе за првостепену пресуду или укупно 2.850,00 динара, као и две опомене за плаћање таксе од 780,00 динара. Ставом другим изреке, одређено је да се наведени новчани износ пренесе на текући рачун, ближе наведен у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одређено је да се решење достави таксеном обвезнику.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 343/24 од 04.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба таксеног обвезника и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев таксеног обвезника за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против наведеног другостепеног решења таксени обвезник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Правноснажним решењем донетим у другом степену одлучено је наплати судске таксе. Имајући у виду да ревизија није изјављена против другостепене пресуде, већ против решења другостепеног суда о захтеву странке који није предмет спора, односно тужбеног захтева, али и да је одлука донета уз адекватну примену права, то Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаним решењем одлучено је о принудној наплати судске таксе.

Наплата судских такси регулисана је Законом о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр 28/94...95/18), којим је у члану 40. став 3. прописано да се поступак извршења наплате судских такси спроводи према одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења. Одредбом члана 24. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ бр 106/15...10/23), прописани су правни лекови у извршном поступку и то само жалба и приговор, док је одредбом члана 27. овог закона прописано да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, ни понављање поступка. Према члану 39. Закона о извршењу и обезбеђењу сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Имајући у виду изнето, да се ревизијом оспорава решење којим се поступак правноснажно не окончава, то ревизија није дозвољена ни према одредбама закона који регулише поступак извршења и обезбеђења, а ни применом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, то је ревизија таксеног обвезника недозвољена, па је на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**